

Territorialiteit in de winstbelasting en de voorkoming van dubbele belasting

Auteurs¹: Mr. C.C. Taylor² en Drs. A.J. Postma³

1. Inleiding

Met ingang van 1 januari 2020 wijzigde de winstbelasting in Curaçao. Sindsdien wordt winstbelasting geheven van de winst uit binnenlandse onderneming. Buitenlandse winst wordt niet belast. De berekening van de buitenlandse winst vindt plaats aan de hand van een formule. Aan de hand van de verhouding tussen de binnenlandse causale kosten (BiCK) respectievelijk de buitenlandse causale kosten (BuCK) ten opzichte van de totale causale kosten (TCK) wordt de winst aan het binnenland dan wel het buitenland toegerekend. Daarmee is een verdergaand territoriaal systeem geïntroduceerd en kwam een einde aan de vaststelling van de buitenlandse winst behaald op buitenlandse afnemers, met buitenlandse onroerende zaken maar ook middels een in het buitenland gedreven vaste inrichting. De huidige formulaire aanpak, die is gebaseerd op de locatie van de kosten die nodig zijn voor het genereren van de omzet, zal in veel gevallen een vergelijkbare belastingdruk opleveren als de eerder gebruikte vrijstellingsmethode. Als dit echter niet het geval is moet - vooral bij buitenlandse vaste inrichtingen omdat vooral daar dubbele belasting kan optreden - worden onderzocht of en in hoeverre Curaçao voorkoming dient te geven.

In dit artikel bespreken wij de samenloop tussen de territorialiteit en het verrekenen van buitenlandse belasting op grond van artikel 15A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (LWB) en hoe dit zich verhoudt tot andere regels ter voorkoming van dubbele belasting. In de wetshistorie is hierover weinig te vinden en ook de toelichting op de Belastingregeling Nederland Curaçao (BRNC) en de Belastingregeling voor het Koninkrijk (BRK) bieden weinig houvast nu de wetwijziging van 1 januari 2020 pas na het inwerkingtreden van deze Rijkswetten tot stand is gekomen. In dit artikel wordt geprobeerd een aantal praktische oplossingen aan te dragen voor vraagstukken die zich in de praktijk zullen voordoen.

2. Verrekening van buitenlandse belasting

Belasting geheven door andere landen dan Curaçao kan worden verrekend met de Curaçaose winstbelasting voor zover die buitenlandse belasting betrekking heeft op inkomsten die in Curaçao in de grondslag zijn begrepen. Dat wil zeggen inkomsten die zijn begrepen in de binnenlandse winst. Dit is verwoord in artikel 15A, lid 1 LWB. Daarbij is het niet van belang of dit bronbelasting betreft of belasting naar de winst van de belastingplichtige in dat buitenland.

¹ De meningen verkondigd in dit artikel zijn die van de schrijvers en niet die van de bedrijven of lichamen waarmee zij zijn verbonden of waaraan zij diensten verrichten.

² Mr. C.C. Taylor is verbonden aan Ernst & Young Tax Advisors te Curaçao.

³ Drs. A.J. Postma is gastdocent internationaal belastingrecht aan de University of Curaçao (UoC). Voor meer informatie: www.linkedin.com/in/alex-postma-297558/.

Alle rechten voorbehouden aan het ICB • Instituut voor Caribisch belastingrecht.

Deze publicatie wordt beschermd door auteursrecht. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of gereproduceerd of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, film hetzij elektronisch, digitaal, mechanisch, schriftelijk of anderszins, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ICB • INSTITUUT VOOR CARIBISCH BELASTINGRECHT

Meester in Caribisch belastingrecht

Het tweede lid van artikel 15A LWB beperkt de verrekening tot het bedrag van de winstbelasting over het in de grondslag begrepen netto-inkomen; de wettekst spreekt van voordelen na aftrek van de aan deze voordelen toe te rekenen kosten (letter b). Bij de bepaling van dat netto-inkomen gaat het, op grond van de verwijzing naar het eerste lid, om voordelen die in een ander land zijn onderworpen aan een belasting naar het inkomen. Als de buitenlandse belasting meer bedraagt dan de Curaçaose winstbelasting over dat netto-inkomen mag niet verrekenende buitenlandse belasting 10 jaren worden voortgewenteld. Het lijkt redelijk te veronderstellen dat de belastingbedragen uit de oudste jaren het eerst voor verrekening in aanmerking komen ("fifo" methode).⁴ Uit de systematiek van de wet⁵, maar ook uit het gebruik van de terminologie "vanwege andere landen" in letter a van het tweede lid, mag onzes inziens voorts worden afgeleid dat artikel 15A een overall methode voorstaat en niet een per land benadering.

Een eenvoudig voorbeeld: BA BelastingAdvies BV geeft vanuit Curaçao advies aan een buitenlandse client ten bedrage van NAf 100.000. Die jurisdictie houdt een bronheffing in van 25%. Mag de belasting worden verrekend? Als de BV alle diensten verricht vanuit Curaçao en geen BuCK heeft, is er sprake van inkomsten die zijn begrepen in de binnenlandse winst. De inkomsten zijn onderworpen aan een buitenlandse heffing van 25%. Er is dus recht op toepassing van artikel 15A LWB. De buitenlandse belasting mag worden verrekend met de winstbelasting (22%) die geheven wordt over de nettowinst die wordt behaald met die NAf 100.000. Nu 15A LWB spreekt van "toe te rekenen kosten" in plaats van "daarmee verband houdende kosten" zoals in het Nederlandse Besluit voorkoming dubbele belasting 2001 (BVDB 2001) kan men zich afvragen of een strikt causale benadering van de allocatie van kosten aan deze inkomsten juist is, of dat andere methoden, bijvoorbeeld op basis van bedrijfsratio's, moet gebeuren.⁶ Als de BV dan een nettowinstmarge heeft van 40% volgt daaruit een nettowinst van NAf 40.000. Over deze winst is NAf 8.800 aan winstbelasting verschuldigd. Tot dat bedrag kan de buitenlandse belasting worden verrekend met de Curaçaose winstbelasting. De rest van de buitenlandse belasting die niet tot verrekening is gekomen kan naar de 10 volgende jaren worden overgebracht.

Iets lastiger wordt het als werknemers van de BV buitenlandse cliënten bezoeken en er dus buitenlandse causale kosten zijn. De per 2020 inwerking getreden territorialiteit kijkt niet langer naar de individuele (afnemer van de) dienst of het product.⁷ In plaats daarvan is er een algemene formule gekomen die ten aanzien van de gehele winst uit materiële onderneming aangeeft welk deel binnenlands is en dus belast en welk deel buitenlands en dus vrijgesteld. Als we dan aannemen dat de BuCK van

de onderneming 25% bedragen van de TCK dan wordt van de nettowinst van NAf 40.000 ook 25% als buitenlands aangemerkt en verder buiten de Curaçaose heffing gelaten. In de binnenlandse winst is dan een bedrag van NAf 30.000 begrepen. Verrekening is dan mogelijk tot het bedrag aan winstbelasting dat daarover is verschuldigd, zijnde 22% van NAf 30.000 is NAf 6.600. De (25.000 minus 6.600 =) NAf 18.400 die niet tot verrekening komt kan naar de 10 volgende jaren worden overgebracht.

Nog ingewikkelder wordt het als er sprake is van activiteiten die in het buitenland worden ondernomen door middel van een vaste inrichting. Een voorbeeld kan de samenloop met de territorialiteit verduidelijken. Laten we aannemen dat NVA, een in Curaçao gevestigde vennootschap, in 2020 een commerciële winst heeft van 1000 en BuCK van 500 en BiCK van 1500. NVA heeft als enige buitenlandse activiteit een vaste inrichting in land B waar Curaçao geen verdrag of andere regeling ter voorkoming van dubbele belasting mee heeft. In land B wordt de winst van de vaste inrichting berekend op 400 en daarover wordt 25% winstbelasting geheven. NVA betaalt dus in land B 100 aan winstbelasting. Voor de Curaçaose winstbelasting wordt (aannemende dat er geen fiscaal-commerciële verschillen zijn) de binnenlandse grondslag vastgesteld op 1000 (winst) *1500 (BiCK)/2000(TCK). Dus NVA heeft een winst uit binnenlandse onderneming van 750 en een bedrag van 250 dat als buitenlandse winst buiten de grondslag blijft. Land B heft echter winstbelasting over 400. Van de in land B belaste winst van 400 blijft dus 250 buiten de grondslag van Curaçao. Echter, 150 (= 400 - 250) is wel in de binnenlandse winst begrepen. De aan deze 150 toe te rekenen belasting van land B van 25%*150= 37.5 kan worden aangemerkt als "vanwege een ander land dan Curaçao geheven belasting over in de winst uit binnenlandse onderneming begrepen voordelen". De verrekening wordt, op grond van letter b, echter beperkt tot de Curaçaose winstbelasting over 150, dus 22% van 150 zijnde 33. De 4.5 die niet tot verrekening komt kan dan naar de 10 volgende jaren worden overgebracht. Als, in 2021, de hiervoor genoemde bedragen gelijk blijven maar Land B haar winstbelastingtarief verlaagt naar 15% dan wordt er dus over de 400 winst in Land B 60 geheven. Hiervan is, onder dezelfde redenering als hiervoor, 15%*150= 22,5 verrekenbaar. De belasting in Curaçao is, zoals we zagen 33. Voor 2021 mag Curaçao dus 10.5 (=33-22.5) winstbelasting heffen maar moet vervolgens ook verrekening toestaan voor het uit 2020 overgebrachte bedrag van 4.5. Uiteindelijk kan Curaçao daarom 6 aan belasting heffen.

Zoals hierboven genoemd kan op basis van de tekst van artikel 15A de overall methode van toepassing worden geacht. Dit betekent dat NVA de "excess credit" van 4.5 (zowel in 2020 als in de 10 volgende jaren) kan

⁴ Een duidelijke keuze voor de fifo methode in een landsverordening of besluit zou gewenst zijn.

⁵ Er wordt nergens in de wet een onderscheid gemaakt naar land van herkomst.

⁶ "Toerekening" i.p.v. "verband houden" impliceert een breder verband.

⁷ Behalve voor financiële bedrijven.

verrekenen met inkomsten uit andere landen dan land B, mits deze inkomsten onderworpen zijn. Bijvoorbeeld, als in 2020 NVA ook nog 50 aan royalty inkomen uit Bolivia zou krijgen en voor de verkrijging van dit royalty inkomen verder geen kosten zijn gemaakt dan moet eerst worden onderzocht of de royalty's in Bolivia zijn onderworpen. Laten we aannemen dat dit het geval is en de belasting 6.25 (= 12.5% van 50) bedraagt. Royalty's worden per definitie aangemerkt als binnenlands inkomen. Het in 2020 in de binnenlandse winstbelasting begrepen inkomen wordt nu 200 (=150+50). De totale buitenlandse belasting bedraagt 37.50 + 6.25 = 43.75. Deze kan geheel worden verrekend, immers de Curaçaose winstbelasting over 200 bedraagt 44.

3. Toepassing territorialiteit in verdragssituaties

Met de invoering van het territoriale systeem is de vaste inrichtingsvrijstelling⁸ in de winstbelasting afgeschaft. Door de winstbelasting te beperken tot binnenlandse winst werd een verdere vrijstelling voor buitenlandse winsten behaald met een vaste inrichting in het buitenland overbodig geacht. Niettemin wordt onder de BRNC en de BRK en wellicht onder toekomstige andere door Curaçao te sluiten verdragen winst behaald met een in de andere staat gelegen vaste inrichting vrijgesteld. De vraag kan worden gesteld hoe, voor winstbelastingplichtige inwoners van Curaçao, de grondslaguitsluiting op grond van de territorialiteit zich verhoudt tot de vaste inrichtingsvrijstelling in verdragen.

De Curaçaose winstbelasting dient als uitgangspunt. Een belastingplichtige dient eerst de belastingplicht vast te stellen op basis van de LWB. Daarna moet worden bekeken of een verdrag, Rijkswet of andere regeling daar inbreuk op maakt. Een verdrag, de BRK of de BRNC zullen in beginsel geen heffing kunnen creëren die onder het lokale recht niet bestaat. Niettemin dient, na vaststelling van de binnenlandse belastbare winst, te worden beoordeeld of de grondslaguitsluiting bijvoorbeeld voldoende rekening houdt met de in een verdrag neergelegde vaste inrichtingsvrijstelling.

De teksten van de genoemde Rijkswetten dateren van vóór de invoering van de territorialiteit en gaan er van uit dat een belastingplichtige in beginsel voor het wereldinkomen in de heffing wordt betrokken. Niettemin kunnen ook in de nieuwe situatie, waar het nationale heffingsrecht zich beperkt tot binnenlands inkomen, de voorkomingsbepalingen toepassing vinden.

Artikel 24, lid 1 van de BRK, bijvoorbeeld, staat toe dat Curaçao bestanddelen in haar inkomen begrijpt die aan het buitenland zijn toegewezen onder voorwaarde dat de belastingheffing over het in de grondslag begrepen en aan het buitenland toegerekende inkomen wordt voorkomen. De voorkoming heeft de vorm van een vermindering op de Curaçaose belasting die wordt berekend als de Curaçaose belasting over het gehele in de grondslag begrepen inkomen vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller wordt gevormd door het in de grondslag opgenomen maar volgens de BRK aan het andere land toegewezen inkomen en de noemer bestaat uit het totale in Curaçaose belastbare inkomen (evenredigheidsmethode).

Als we uitgaan van bovenstaand voorbeeld maar nu met een vaste inrichting in Aruba: de commerciële winst is 1000 en de vennootschap heeft aan BuCK 500 en BiCK 1500. De Arubaanse vaste inrichting heeft een winst van 400 waarover 25% winstbelasting wordt geheven. De grondslag in Curaçao is 750. In deze grondslag is wederom begrepen een bedrag van 150 dat in Aruba mag worden belast. De voorkoming bedraagt 150/750 vermenigvuldigd met 165, zijnde de belasting over de belastbare winst 750*22%, derhalve 33.

De BRNC, anders dan de BRK, verwijst in artikel 21, lid 6 voor de vermindering naar de bepalingen in de Curaçaose wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Ten aanzien van vaste inrichtingswinst werd dit algemeen opgevat als een verwijzing naar artikel 12 LWB waar buitenlandse winst werd vrijgesteld. Onder buitenlandse winst werd, in artikel 1A, lid 1, letter c LWB, de winst uit buitenlandse vaste inrichting begrepen. Met ingang van 2020 is artikel 12 echter vervallen. Daarmee zijn de bepalingen in de Curaçaose wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting beperkt tot verrekening op grond van artikel 15A LWB en ontbreken vrijstellingsbepalingen.

Als in het bovenstaande voorbeeld (bedragen maal 1000 voor het overzicht) de vaste inrichting zich in het in Europa gelegen deel van Nederland zou bevinden, zou de Nederlandse belasting die kan worden toegerekend aan Naf 150.000 aan vaste inrichtingswinst die ook in de grondslag in Curaçao wordt begrepen, op basis van artikel 15A LWB in mindering worden gebracht op de Curaçaose belasting.⁹ Stel dat voor het jaar 2020 de winst in Nederland Naf 400.000 bedraagt. Dit is minder dan Euro 200.000¹⁰ en de Nederlandse belasting over de Naf 150.000 die in de Curaçaose grondslag zit zou daarom 16.5% dus Naf 24.750 bedragen. In dit voorbeeld was het Curaçaose belastbare inkomen Naf 750.000. De winstbelasting in Curaçao is 22% van Naf 750.000 is Naf 165.000. Op basis van artikel 21, lid 6 BRNC juncto artikel 15A, lid 2 LWB bedraagt de vermindering de laagste van (i) de vanwege het buitenland geheven belasting¹¹ –

⁸ Artikel 12 (oud) LWB.

⁹ Overigens wordt in de MvT bij de BRNC bij de behandeling van artikel 21 tweede lid op pagina 31 opgemerkt dat Nederland de in 2012 ingevoerde objectvrijstelling voor de vaste inrichting als een grondslaguitsluiting aanmerkt en dat derhalve de vrijstellingsmethode voor dit deel geen toepassing vindt. Dit geldt vanaf 2020 evenzeer

voor dat deel van de vaste inrichtingswinst dat in Curaçao door territorialiteit uit de grondslag wordt gehouden.

¹⁰ [Tarieven voor de vennootschapsbelasting](#) (externe link naar www.belastingdienst.nl).

¹¹ Artikel 15A, tweede lid, letter a LWB.

hiervoor berekend op Naf 24.750 – en (ii) de in Curaçao geheven belasting¹² van Naf 33.000 (22%*150.000). De verrekening blijft dus beperkt tot Naf 24.750. Op basis van deze bepalingen zou uiteindelijk in Curaçao een bedrag van Naf 140.250 aan winstbelasting moeten worden afgedragen.

Het gevolg van de aansluiting bij de Curaçaose nationale wetgeving zou, in geval de vaste inrichting bijvoorbeeld in Bonaire is gevestigd en ook aldaar als in Bonaire gevestigd wordt behandeld, een zogenaamde “actieve vaste inrichting”, met zich brengen dat voor inkomen dat in de Curaçaose grondslag valt geen voorkoming wordt gegeven omdat Bonaire geen belasting naar het inkomen heft. Daarbij kan de vraag worden gesteld of de eventuele heffing van een vastgoedbelasting tot verrekening op grond van artikel 15A LWB kan leiden ofwel of een dergelijke vastgoedbelasting als een belasting naar het inkomen kan worden aangemerkt. In artikel 21, lid 9 BRNC¹³ wordt van dit laatste wel uitgegaan voor de zogenaamde “passieve vaste inrichtingen”¹⁴ die ingevolge de artikelen 3, lid 1, letter d en 17, lid 3, letter c Wet Vpb 1969 j^o artikel 5.2 Belastingwet BES niet op Bonaire maar in Nederland belastingplichtig zijn.¹⁵

Het ontbreken van vrijstellingsbepalingen in de Curaçaose wetgeving en/of gepubliceerd beleid heeft het Gerecht in Eerste Aanleg¹⁶ voor de inkomstenbelasting aanleiding gegeven om aan te sluiten bij de systematiek van het Nederlandse Besluit voorkoming dubbele belasting 1989 (BVDB 1989). Ook voor de winstbelasting zou hier wellicht bij kunnen worden aangehaakt, maar dit is vooralsnog ongewis nu de LWB in tegenstelling tot de inkomstenbelasting in artikel 15A wel voorziet in de voorkoming van dubbele belasting.

De verrekeningsmethode geldt in ieder geval ten aanzien van een vaste inrichting in Bonaire in geval van de zogenaamde “passieve” vaste inrichting als genoemd in artikel 21, lid 9 van de BRNC. Let wel, “passief” in dit voorbeeld betekent niet dat er geen sprake kan zijn van inkomen uit materiële onderneming¹⁷. Dat betekent dat eerst moet worden bepaald welk gedeelte van de winst op

basis van de toerekening van kosten geheel of gedeeltelijk buiten de Curaçaose grondslag blijft. Voor de buitenlandse belasting (Nederlandse vennootschapsbelasting) die kan worden toegerekend aan het gedeelte van de vaste inrichtingswinst die in de Curaçaose binnenlandse winst wordt begrepen, wordt op grond van artikel 15A LWB verrekening gegeven.

Vloeit het inkomen in Bonaire niet voort uit een materiële onderneming dan zal de gehele winst op grond van de Curaçaose wetgeving als binnenlands inkomen naar het algemene tarief van 22% in de heffing worden betrokken. De bewoording van artikel 21, lid 9 BRNC staat daarbij volgens ons niet in de weg aan een 15A LWB-verrekening van eventuele, op grond van artikel 3, eerste lid, letter d Wet Vpb 1969 geheven, Nederlandse vennootschapsbelasting. Nederlandse vennootschapsbelasting uitsluiten van de toepassing van 15A LWB zou een aanzienlijke dubbele heffing (winstbelasting en vennootschapsbelasting) opleveren en niet in overeenstemming zijn met de preambule (“het vermijden van dubbele belasting”). Een revisie of schrappen van artikel 21, lid 9 BRNC is niettemin gewenst nu deze bepaling is geschreven in een periode waarin een geheel andere wetssystematiek gold en eventuele dubbele heffing beperkt bleef.¹⁸

De bovenstaande voorbeelden hebben betrekking op situaties waarin een deel van de winst van de vaste inrichting, zoals bepaald op basis van artikel 7 OESO Modelverdrag, in de binnenlandse winst is begrepen. Met andere woorden, de vaste inrichtingswinst op basis van het verdrag of de regeling is groter dan de grondslaguitsluiting op basis van de territorialiteit. De vraag kan echter worden gesteld hoe dit kan worden bepaald. Een praktische benadering zou kunnen zijn om de vaste inrichtingswinst berekend op basis van de regels van het toepasselijk verdrag¹⁹ te vergelijken met het bedrag van de grondslaguitsluiting op basis van territorialiteit als die vaste inrichting de enige buitenlandse activiteit zou zijn van de belastingplichtige. Dat betekent dat, voor dit doel, alleen de buitenlandse causale kosten die betrekking hebben op die vaste inrichting worden

¹² Artikel 15A, tweede lid, letter b LWB.

¹³ Zie ook MvT Tweede Kamer, vergaderjaar 2013–2014, 33 955 (R2032), nr. 3, pag. 32 en de aanbieding van de *Belastingregeling voor het land Nederland en het Besluit ter voorkoming van dubbele belasting BES* aan de eerste kamer waar wordt gezegd: “De vastgoedbelasting wordt voor lichamen beschouwd als een winstbelasting, waarvan de belastbare grondslag op forfaitaire wijze wordt bepaald” (VN-V 2010/277.1). Overigens werd de vastgoedbelasting in de TIEA met Mexico een “in wezen gelijksoortige belasting” genoemd (*Trb.* 2009, 155).

¹⁴ De terminologie “passieve” vaste inrichting in de MvT en de Nota naar aanleiding van het Verslag (NAV) zegt overigens niets over de vraag of de activiteiten in Bonaire als een materiële onderneming dienen te worden aangemerkt. In de MvT en de NAV worden als passief aangemerkt die vaste inrichtings-activiteit die op grond van art. 5.2 van de Belastingwet BES niet op de BES maar in Nederland tot belastingplicht leidt. Zo kan een Bonairiaanse activiteit die naar Curaçaose begrippen als materiële onderneming kwalificeert onder omstandigheden toch onder artikel 21, lid 9 BRNC worden begrepen.

¹⁵ Een onlogische bepaling nu op grond van artikel 4.4, letter j van de Belastingwet BES geen vastgoedbelasting wordt geheven als artikel 5.2 Belastingwet BES tot belastingplicht in Nederland leidt.

¹⁶ [ECLI:NL:OGEAC:2020:225](https://www.rechtspraak.nl/ECLI:NL:OGEAC:2020:225) (externe link naar www.rechtspraak.nl).

¹⁷ Voor een meer uitvoerige uiteenzetting van het begrip materiële onderneming zie I.J. de Brabander in Caribisch Fiscaal Nieuwsblad, uitgave 2020/69, d.d. 29 mei 2020.

¹⁸ Ten tijde van het in werking treden van de BRNC werd in Curaçao de winst behaald middels een buitenlandse vaste inrichting vrijgesteld op grond van artikel 12, lid 1 LWB, tenzij het inkomen van de vaste inrichting voor meer dan 50% bestond uit passief inkomen en dit inkomen niet aan een voldoende tarief was onderworpen. In dat geval werd in Curaçao belasting geheven naar een tarief van 10%. Eventuele buitenlandse heffingen op inkomen dat op grond van artikel 12 was vrijgesteld dan wel onderworpen aan 10% heffing kwam niet in aanmerking voor verrekening op grond van artikel 15A.

¹⁹ Waarschijnlijk op basis van een “Authorized OECD Approach” aangevuld met meer recente geschriften van de OESO zoals: OECD (2018), *Additional Guidance on the Attribution of Profits to Permanent Establishments*, BEPS Action 7.

meegenomen in de teller terwijl als noemer het totaal aan causale kosten blijft gelden. Als de grondslaguitsluiting een hoger bedrag is dan de vaste inrichtingswinst, dan is in deze visie voor een additionele voorkoming op basis van een verdrag geen ruimte.²⁰

4. Samenvatting

Winst behaald door een Curaçaos winstbelastingplichtig lichaam door middel van een vaste inrichting buiten Curaçao werd tot 1 januari 2020 al dan niet geheel vrijgesteld op grond van artikel 12 LWB. Vanaf deze datum wordt winstbelasting geheven over de, op basis van een formule bepaalde, voordelen uit binnenlandse onderneming. De vaste inrichtingsvrijstelling, als zodanig, is vervallen.

In situaties waar Curaçao een regeling ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten met een ander land kan de situatie zich voordoen dat de - op basis van die regeling - aan een vaste inrichting in het andere land toe te rekenen winst afwijkt van de buitenlandse winst zoals berekend op basis van de formulaire methode. Als de aan de vaste inrichting in het andere land toe te rekenen winst hoger is dan de buitenlandse winst op basis van territorialiteit dient additionele voorkoming te worden verstrekt. Het is afhankelijk van de tekst van de specifieke regeling op welke wijze deze additionele voorkoming dient te worden berekend.

²⁰ Zie de eerder aangehaalde opmerking op pag 31 van de MvT bij de BRNC.

COLOFON

Het CFN • Caribisch Fiscaal Nieuwsblad (hierna: "het CFN") is een uitgave van de Stichting Instituut voor Caribisch Belastingrecht (hierna: "het ICB").

Het CFN is een onafhankelijk digitaal vakblad voor Caribisch Belastingrecht en voor de Caribische belastingpraktijk.

Aanbevolen citeerwijze: "Caribisch Fiscaal Nieuwsblad", "CFN" of "CFN • Caribisch Fiscaal Nieuwsblad".

ISSN: 2543-1986

Adres- en contactgegevens van het ICB

Holendrechteweg 21B,
1191 KT Ouderkerk aan de Amstel
Nederland
tel.: +31 6 577 377 35
email: info@icb-instituut.com
website: www.icb-instituut.com

Redactie van het CFN

Mr. P.B. van Agtmaal, fiscaal-jurist
Email: cfn@icb-instituut.com

Rubriek 'Beschouwingen'

Het CFN biedt in de rubriek 'Beschouwingen' de gelegenheid aan auteurs om theoretische of praktijkgerichte doch inhoudelijke wetenschappelijke, beschouwende, verdiepende of opinierende fiscaal-juridische artikelen te publiceren over onderwerpen binnen het vakgebied van het nationale en internationale Caribische belastingrecht (zoals dit vakgebied door het ICB is gedefinieerd), over onderwerpen die betrekking hebben op de Caribische belastingpraktijk alsmede over andere juridische onderwerpen die een evident raakvlak hebben met het Caribische belastingrecht of de Caribische belastingpraktijk, mits in overwegende mate verwacht mag worden dat deze artikelen de doelgroep van het CFN aanspreken en mits deze voldoen aan het geldende publicatiebeleid en de geldende technische instructies met betrekking tot het plaatsen van artikelen in het CFN - het een en ander naar het volledig discretionaire oordeel van de redactie van het CFN. De redactie van het CFN behoudt zich te allen tijde het recht voor aan auteurs instructies te geven ten aanzien van voor publicatie aangeboden artikelen dan wel aangeboden artikelen voor publicatie te weigeren.

CAVEAT

Het ICB en (de redactie van) het CFN zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van een artikel in de rubriek Beschouwingen. De inhoud van een artikel in de rubriek Beschouwingen – waaronder begrepen, doch niet uitsluitend, opinies, meningen, visies, oordelen, overwegingen, beschouwingen, interpretaties, feitenomschrijvingen, samenvattingen, essenties e.d. en andere verstrekte informatie – valt onder de verantwoordelijkheid van de betreffende auteur(s) van het artikel en is voor rekening van de auteur(s) zelf.

De in het artikel door de auteur geuite (al dan niet juridische) opinies, meningen, visies, oordelen, overwegingen, beschouwingen, interpretaties e.d. reflecteren derhalve niet, althans niet per definitie, opinies, meningen, visies, oordelen, overwegingen, beschouwingen of interpretaties van (de redactie van) het CFN of van het ICB of van welke aan het CFN of het ICB verbonden persoon dan ook. Artikelen in de rubriek Beschouwingen beogen in geen geval een (al dan niet juridische) opinie, mening, visie, oordeel, overweging, beschouwing of interpretatie weer te geven van (de redactie van) het CFN, het ICB of van enige medewerker van het CFN of het ICB dan ook over (een deel van) wet- of regelgeving, een algemene of concrete (juridische) zaak of procedure, een rechterlijke uitspraak of de juridische positie van een (rechts)persoon.

Het CFN en het ICB pretenderen niet en garanderen niet dat artikelen in de rubriek Beschouwingen en de daarin door de auteur verstrekte feitenomschrijvingen, aspecten, onderdelen, samenvattingen, essenties en andere verstrekte informatie alle (al dan niet juridische en al dan niet relevante) aspecten, onderdelen, essenties en nuances van de betreffende informatie en documentatie, van de daarin beschreven feiten, zaken, gevallen of procedures of van de daarin opgenomen rechterlijke oordelen, wet- en regelgeving of andersoortige informatie of documentatie, uitputtend en accuraat weergeven. Het ICB en (de redactie van) het CFN kunnen niet instaan voor de afwezigheid van fouten in de artikelen of voor de volledigheid van de artikelen. Het ICB, (de redactie van) het CFN of enige medewerker van het CFN of het ICB zijn, voor zover maximaal is toegestaan op grond van toepasselijk recht, niet voor dergelijke fouten of eventuele onvolledigheden aansprakelijk.

Het ICB en (de redactie van) het CFN aanvaarden dan ook onder geen enkele voorwaarde aansprakelijkheid voor eventuele gevolgschade in welke vorm dan ook, die publicatie van een artikel in het CFN of de daarin geuite opinies, meningen, visies, oordelen, overwegingen, beschouwingen en/of interpretaties en/of van de daarin verstrekte informatie, documentatie, of delen daarvan, tot gevolg heeft.